

Val serija poglavlje 13e

Put Budale

Kako Val napreduje, odigravaju se brojne zanimljive drame, i tako relevantne da sam odlučila ponovo napisati planirani dio kako bih ubacila neke nove materijale. Da, to je odstupanje od planirane kronologije, ali obećavam da će biti zanimljivo, i da ćemo se vratiti u kolotečinu sa sljedećim poglavljem.

Ako se sjećate, tijekom naše diskusije o broju 11 i 3 – 5 kôdu u ranijem dijelu, iznijela sam neke neobične konverzacije između mene i Kasiopejaca glede 11 kuća zodijskih. Ista ta ideja predstavlja gotovo herezu, zbog 12 kuća zodijskih, 12 plemena Jakovljević, 12 apostola, i svih ostalih primjera svetosti broja 12 koji su toliko ukorijenjeni u našim razmišljanjima da je gotovo nemoguće izaći iz tog kruga razmišljanja i razmišljati u drukčijim terminima. Ponovo to iznosim jer je utkano u sadašnje događaje.

Nakon što sam o tome pisala, stvar sa zodijskom sa 11 kuća diskutirana je na Kasiopejskoj E-grupi, i jedan od članova, iznimno učen student o tajanstvenim tematikama, profesionalni akademik, spomenuo je referencu na 11-kućni zodijski izrezbaren od strane jednog opskurnog monaha iz 11-og stoljeća, u jednom manastiru u Italiji, a na koji je naišao tijekom svojih čitanja.

Napravljeno je malo ispitivanje o temi od strane člana našeg istraživačkog tima, te je otkriveno da je izvor te reference bila knjiga naslovljena **Zelator: Moderni inicijant istražuje drevne misterije**, od Marka Hedsela.

Pogledala sam na Amazon da vidim da li je dostupna, i pročitala nekoliko osvrti, od kojih me nijedan nije potakao da mislim da bih je odmah trebala nabaviti. No, naručila sam ju i pisala istraživačkom timu:

Citat:

Trebali bi ste provjeriti osvrte na Amazon-u. Naručila sam ju samo kako bih mogla slijediti prokletog monaha, no ne gajim previše nade, obzirom da sam otkrila da je to vjerojatno Zlatna Zora / ritual, "magije" ili slične besmislice.

A čitatelji ovih stranica će vjerojatno znati da su Kasiopejci jako protiv rituala i "magije". Dakle, prirodno je da sam stvarno očekivala da će knjiga biti gubitak vremena i novca. Nisam bila čak ni sigurna da će tamo biti dovoljno opaski i referenci da mi kažu ono što sam htjela znati. Ali, kako sam bila pročešljavala kroz beskonačno polje materijala kroz brojne godine, tražeći reference na zodijski sa 11 kuća, obećanje o jednoj jedinoj naznaci bilo je dovoljno da me pokrene na akciju.

Knjiga je stigla. I to prilično brzo čak i za Amazon. Stavila sam je na stalno rastuću gomilu "za pročitati kad nađem vremena".

U međuvremenu, razvijala se značajna drama. Nije bila značajna zbog toga što je bila "velika stvar", nego zbog načina kojim je otvorila izvjesna vrata. Moj plan za sadašnju (web) stranicu bio je da nastavim sa kronologijom sesija, uključujući pozadinske događaje kako su se dešavali u manje-više

linearnom obliku. To je krucijalni period u kojem sam naučila najdublju lekciju svog života: kako smo kontrolirani i programirani od strane naše kulture, obitelji, i svega oko nas kroz našu fiziologiju; i kako je moguće da ljudi "spavaju" ili da su "hipnotizirani". Doklegod se ne probudite, jednostavno ne možete znati razliku između budnosti i usnulosti.

Pa, pričanje ovog dijela moje priče je najblaže rečeno – bolno. Pričati o mojoj vlastitoj programiranosti, i koliko je teško bilo uopće doći do svjesnosti o tome da sam programirana poput svih ostalih, i što je potrebno da se to nadvlada – to nisu teme koje pričam sa zadovoljstvom. No nema drugog načina da se opiše pravo značenje smisla "biti usnuo" {spavati}. Sve je to divno i krasno za Castanedu da piše kako nam je Predator dao svoj um; za Gurdjieffa i Ouspenskog da pišu o Zlom Čarobnjaku koji hipnotizira svoje "ovčice"; za Kasiopejce da nam kažu da smo svi mi programirani i/ili hipnotizirani; ali doklegod ne doživite buđenje, ili najmanje niste imali grafički opis stanja prije i poslije, jednostavno to ne možete zahvatiti svojim umom. A ja sam imala asa u rupi.

Ne samo da sam planirala govoriti o tom najosnovnijem i prepređenom "programu", nego sam planirala predstaviti neke od najnovijih i vrlo zapanjujućih znanstvenih istraživanja o temi iz područja psihologije, psihijatrije, neuropsihologije, neurokemije, što bi dalo svakom čitaocu velik uvid u te stavke njegovog vlastitog života i misli. U osnovi, Kasiopejci su me usmjerili u pravom smjeru, ja sam napravila istraživanje i zatekla "pušku koja se još dimila" što je dokazivalo slučaj, i htjela sam to ispričati! To je prilično "vruć" materijal, jer sam sigurna da "Kontrolni Sistem" NE želi tu informaciju vani na vidjelu. Jer, zapravo, ova je informacija u srcu Alkemijskog transformacijskog procesa. Svjesnost i **primjena** ovih stvari omogućila bi bilo kojem pojedincu koji istinski i duboko traži transformaciju u doslovnom smislu, da je zadobije.

I, kako to obično biva, Kontrolni Sistem ušao je u pretjerivanja u pokušavanju da me zaustavi.

I, začudno, cijela epizoda je bila grafički prikaz iste stvari koju sam težila da poboljšam. I ne samo to, nego me je učinila bolno svjesnom da, iako sam prošla kroz brojne "testove," ja sam još uvijek "posao u tijeku." U odgovoru na programiranje ja sam planirala dati opis i izložiti cijelu stvar, "emocije su bile u pokretu" i čak sam i ja bila vrlo blizu toga da budem usisana u ponor. Bila sam spremna uništiti (izbrisati) web stranice, ugasiti E-grupe, nikada više ne napisati ni jednu riječ.

A onda sam shvatila da bi to bilo "ponašanje u skladu sa programiranošću". Sve što je bilo rečeno i napravljeno, bilo je dizajnirano da uzburka emocije, da ušutka razmišljanje, da blokira više razumijevanje, i da "hrani" predatora. Sjećate li se što je Castaneda rekao za Predatorov um?

Citat:

Da bi nas držali u pokornosti, da bismo bili ponizni i slabi, grabežljivci izvode zapanjujući potez - sjajan, dakako, sa stajališta borbene strategije, ali jeziv sa stajališta onih koji zbog toga trpe. Daju nam svoj um! Čuješ li me? Grabežljivci nam daju svoj um koji postaje naš um. Um

grabežljivaca je barokan, proturječan, mračan, pun straha da svakog časa može biti otkriven. Znam da se bojiš da ćeš biti gladan, iako nikad nisi gladovao, a to nije ništa drugo doli bojazan grabežljivca koji se boji da se svakog časa može razotkriti njegov manevar i da će ostati bez hrane. Putem uma, koji je uostalom njihov um, grabežljivci u čovjekov život usađuju što god im odgovara. I na taj si način osiguravaju neku vrstu tampon zone (buffera) protiv vlastitog straha (Castaneda, Aktivna strana beskonačnosti)

Dakle, sa time na umu, idemo pogledati specifične primjere aktivacije Predatorskog uma. Počinje sa sljedećim postom Kasiopejskoj E-Grupi, iz koje sam maknula ime osobe koja je to poslala:

Citat:

Pozdrav, ja sam nova na listi, i imam **neutoljiv apetit za izdvajanjem istine iz stvari** i nakon čitanja većine Kasiopejskog materijala, muči me nekoliko stvari. Ja ne podržavam onaj "sve je to ljubav i mir" pristup univerzumu, no na kraju mojeg čitanja **dobivam prilično bolesno osjećajuću poruku** da je Zemlja/3.dimenzija mjesto iz kojeg treba čim prije izaći, jer je njena čista OPS priroda **loša, loša loša** ako se nadete u neslaganju sa njihovim opisom OPS ponašanja. Ali nisam čitala NIŠTA o **zadovoljstvima i apsolutnoj ljepoti** i čudu ove zemlje i **bivanju živim**.

Otkako čitam Kasiopejce, idem naokolo posebno primjećujući **nevjerojatnu ljepotu** jednog cvijeta, crvenu šumu, **nevjerojatnu krasotu sve prirode** u skladu, **veličanstvenost naših tijela, fenomenalno 'OPS' ljudsko doprinošenje i inspiraciju u stvaranju umjetnosti i glazbe... ..I tako se dobro osjećam kada se SMIJEM i igram sa mojom djecom, dijelim delicije zemlje u društvu prijatelja, i divim se zapanjujućoj ljepoti oko mene.**

Mislim da je nešto strašno pogrešno kada je sve to odbačeno i zanemareno unutar poruke. **Ja mislim** da je lako zaboraviti da ako su to bića doslovce i inteligentno-figurativno svjetlosnim godinama ispred nas sa svjesnošću i inteligencijom koju ne možemo početi zaista shvaćati, oni **vide pravo kroz nas**, znaju što nas obilježava, i znaju kako da nas vode u smjeru u kojem žele. **Ja naslućujem nekakvu igru da se zadobije neko povjerenje putem preciznih povijesnih i znanstvenih referenci**, a onda, često je „znanje“ neuvijeno i DANO, da bi u sljedećoj rečenici neko daljnje „znanje“ bilo ZADRŽANO sa isprikom ne kršenja naše „slobodne volje“. **Najviše me pogađa njihova direktna tvrdnja da su oni također diktirali B.Marciniak informacije kao Pledijci** – a postoje divovske nepodudarnosti, kontradikcije i potpuno drugačije gledište između dva seta informacija { misli na Kas.Transkripte u odnosu na materijale B.Marciniak – p.p. }

Od posebnog mi je značaja da oni tvrde u Marciniakinim knjigama da se ni njima ne vjeruje! – to je kao da sva ostala bića koja oni **opisuju imaju zlokobne planove** suprotne njihovima, oni jasno tvrde da i oni također imaju svoje planove! Moje je pitanje, **ako navučemo naše kape za razmišljanje i pokušamo razmisliti, koja bi to Kasiopejska ne-altruistička agenda** {plan} mogla biti??? Još uvijek pokušavam razbistriti moje osjećanje u želudcu, no ono leži negdje u oblasti našeg navođenja da pogledamo izvan sebe, radije nego unutar sebe, radi odgovora. Ali zašto? I vjerojatno je da **MOŽETE biti oboje, i OPD i 3.denzitet**. Još jednom, zašto nas maknuti, {spriječiti} od toga? **Uskakanje sa tupim udarom..**

Ja znam da mnogi, čak i većina čitatelja neće prepoznati u materijalu ono što je ova osoba ekstrahirala {izvadila} iz njega. I to je jedan od glavnih efekata vrsnog programiranja o kojem sam planirala govoriti. I samo da vam dam neku ideju, zadebljala sam dijelove teksta koji predstavljaju neke naznake za programiranost onoga koji je to pisao. Te nam riječi govore nešto o modusu, ili 'strujnom' krugu/mentalnom sklopu, iz kojeg ona operira i sagledava svijet. A biti sposoban detektirati, interpretirati, i gospodariti tim 'strujnim' krugovima {mentalnim sklopovima} i 'programima' je dio Alkemijskog rada na transformaciji.

Prva stvar koju primjećujemo glede njene poslanice je da, je kao rezultat čitanja Kasiopejskog materijala imala „reakciju.“ Ta reakcija je zapravo bila, da si je dala vremena da primijeti, da se osjetila više „živom“ i da je pronašla više „smisla“ u svijetu. Bio je to bez sumnje šok, no, kao što je zabilježeno da je Sartre rekao, nikada se nije osjećao toliko slobodnim kao kada je bio u francuskom pokretu otpora i kada je mogao biti uhvaćen i strijeljan u bilo kojem trenutku.

I tako, iako nije u potpunosti cijenila ono što je uzelo mjesta u njenoj psihi, ova čitateljica je flertovala sa ranom fazom buđenja.

Gurdjieff je sebe učio da svjesno traži krizu kao sredstvo koje ga prodrma da bude budan. Napisao je:

Citat:

Trebalo je da se odrekнем svih ograničenja, emocionalnih, percepcijskih ili doznatljivih, koje sam oblikovao u sebi, ili su slučajno formirana u meni putem prethodnih iskustava. Brzo sam raspoznao da se može koristiti svaki objektivni šok na sistem, omogućiti ga bilo je sigurno za kratko zaustavljanje – u nekim slučajevima upravo toliko kratkima – i potpuni poremećaj životne sile u tijelu.

Gurdjieffova metoda je uključivala držanje svojih studenata u vječitom stanju pripravnosti kako bi očvrstnuli i „uzgojili“ više organe percepcije. Samo na taj način možemo doseći objektivna stanja svijesti.

Ali što se dogodilo našoj čitateljici? Pa, Predatorov um, „barokan, proturječan, mračan, pun straha da svakog časa može biti otkriven“ utjerao ju je u povlačenje u užasu od ove objektivne svjesnosti. Čak iako je bila probuđena šokom koji je zadobila, njena interpretacija tog efekta bila je da je on bio „opasan“ što predstavlja grafičku ilustraciju kontradiktorne prirode Predatorova uma.

No što je zapravo taj Predatorov um? To je način na koji su naši mozgovi i nervni sistemi namješteni – kako je to ocrtno našom DNK – što uključuje izvjesne rane periode Utiskivanja, koji su uspostavili naše {mentalne} sklopove, misaone procese u jedno doba i pod uvjetima nad kojima nemamo kontrole.

Jedan od glavnih vidova društveno-kulturološkog programiranja je ono što se zove „utisnuće“ {imprinting}. Ljudska su bića rođena sa izvjesnim temeljnim šablonama ponašanja ugrađenim u njihovu DNK. Baš kao što će cijet slijediti izvjesne nizove koraka od nicanja do produkcije cvijeta, ljudsko biće također razvija izvjesne osobine **samo u izvjesnim vremenima u njegovom procesu rasta**. Te sekvence su nešto nad čime mi nemamo kontrolu.

Konrad Lorenz ilustrirao je taj princip sa svojim famoznim patkama. Patke (i ljudi) su „programirani“ da u izvjesno vrijeme u svojim životima „prihvate figuru majke“. Ako prava majčinska figura nije tamo u momentu „utisnuća“, tko god ili što god JEST tamo biti će „majčinski imidž“ u umu patke. To znači kada je prikladan (ili neprikladan) objekt potrebe predstavljen patki **u ispravno vrijeme u njenom razvoju**, objekt biva etiketiran „majkom“ negdje u mozgu, i gotovo ga je nemoguće izbrisati.

Provedeni su eksperimenti sa patkama koji su pokazali da postoji kritično doba u satima kada su pačići najprijemčiviji za „dobivanje i etiketiranje“ majke.

Slične studije napravljene su sa majmunima. Te su studije pokazale da ako majmun nije primio majčinsku stimulaciju prije no što je star izvjestan broj tjedana, kad odraste biti će hladan, povučen i neprijateljski prema svom podmlatku. Zanimljiva stvar kod eksperimenata sa majmunima bila je da im je osjet dodira bio važniji od ishrane. Čupavi zamjenski model bez mlijeka bio je preferiran u odnosu na nečupavi model zamjenske majke sa mlijekom. Ovo pokazuje visok nivo potrebe za dodirivanjem i milovanjem. Također predlaže i „modus“ ovog čulnog - imprinta {utisnuća}. Kinestetički.

Dokaz da postoji kritični period za „majčinsko utisnuće“ u viših životinja bio je naglašen u eksperimentima sa majmunima.

Joseph Chilton Pearce piše:

Citat:

Povremeno čujemo o ljudima koji su pronađeni vezani lancem na tavanu ili sličnim mjestima još od djetinjstva. Njihov je pogled na svijet ili ograničen ili drugačiji jer su oni uvijek bili u najboljem slučaju maloumni. ...

U jednom primjeru takvog djeteta {zvala se Kamala} , na početku vidimo **da se razvija rastuća svijest o sistemu nagrađivanja, i pokretačka sila koja stremi u tom smjeru. ...Tek kada je novi društveni sistem nagrađivanja dovoljno narastao kako bi nadvladao ranija nagrađivanja, ona je bila u stanju napustiti ranije naučeno.** [Pukotina u kozmičkom jaju, 1971.g.]

Mi smo svi Kamala. Svi smo božanska djeca odgojena od strane vukova.

No, kako to može biti?

Mi smo svi programirani. Naši su programi napisani u {mentalnim} sklopovima naših mozgova od strane onih koji su bili oko nas u našim najranijim godinama oblikovanja, baš kao što su i njihovi programi bili napravljeni tijekom godina njihovog oblikovanja, i tako sve unazad u maglu vremena. Svaka generacija samo dodaje nekoliko novih redaka kôda.

Naše ideje oblikuju našu djecu. Mi omogućavamo ono što možemo smatrati idealnim okolišem za dijete, ali naše vlastito programiranje određuje ono što smatramo „ispravnim okolišem.“ Jednom kada smo omogućili okoliš, želimo da se on našem djetetu sviđa, da ga odobrava, da se složi sa nama da je to dobra okolina. A naše ideje dolaze iz naše kulture. A naša kultura je kreirana od strane... čega? Kontrolnog Sistema?

Postoji znatna količina dokaza da je „pristanak“ također „u genima“. Tu izgleda postoji genetska 'pokretačka sila' koja gura prema prisnoj vezi sa ostalima, prema razgovoru, preferencama i raspolaganju. Kao novo rođena ljudska bića, izgleda da dolazimo u svijet sa namjerom da budemo u suglasju sa ostalima. Ali **pojednosti o tome kako mi dolazimo u stanje da smo „složivi“, {podložni slaganju, dogovoru} su povezane sa imprintima {utisnućima} koje primamo na raznim stupnjevima razvoja u djetinjstvu.**

Izgleda da svatko nosi u svojim genima duboke arhetipove koji su jako slični bazama podataka za neki program, koji samo čekaju da netko inputira {uloži, stavi} podatke. Stvar je u tome da je ta baza podataka samo otvorena za inpute u jednom ograničenom periodu vremena, i kakvigeod da se podatci stave unutra tijekom tog perioda, oni određuju kako će svi ostali podatci biti vrednovani zauvijek

poslije toga. To će proizvoditi uvijek iznova isti odgovor na bilo koji niz stimulansa koji imaju jednu ili više stavki koje su organizirane od baze podataka. Bilo što, što nije pronađeno u bazi podataka je „odbačeno.“ Ako baza podataka nije iskorištena i ništa od podataka tijekom perioda „spremnosti“, ili utiskivanja, onda ta mogućnost „zaspi“ i biva umanjena.

Više funkcije išljenja leže preko dubokog nivoa arhetipskih baza podataka, mogu biti videne kao neka vrst softvera koja je povezana sa bazom podataka, i stalno je moraju provjeravati kako bi bile u stanju funkcionirati. Možete razmišljati o tome kao o programu za obradu riječi sa fiksnim rječnikom i nizom šablona, a vi jedino možete s tim programom pisati u skladu sa šablonama, i možete koristiti isključivo riječi iz fiksnog rječnika. Obzirom da su naši mozgovi genetski dizajnirani da prihvate utiskivanje uvjetovanosti u svoje {mentalne} sklopove u izvjesnim krucijalnim trenutcima neurološkog razvoja, ti su kritični periodi poznati kao vremena utisnih ranjivosti. Utisnuće uspostavlja ograničenja ili parametre unutar kojeg će zbivati sva sljedeća uvjetovanja i učenja. Svako uspješno utisnuće dalje dodatno komplicira stvar, osobito ako neki od programa nisu kompatibilni sa drugima.

Različite škole mišljenja opisuju te {mentalne} sklopove kao "faze razvoja". Neki od najranijih radova o tim konceptima prosljeđeni su u našu kulturu sa takvim naporom da su postali termini u slengu, poput "O, on je samo analno-retencijski," sa vrlo malo stvarnog razumijevanja o tome što se htjelo reći sa takvim izrazima.

Izgleda da su, prema istraživanjima, "starije" moždane strukture, one neophodne za osnovni opstanak, poput moždanog debla – utisnute u najranijem stadiju razvoja, a da "novije strukture", poput srednjeg mozga i kore, razvijaju "superimpoziciju" {nadređenost} nad primitivnijim utisnućima. Međutim, **raniji dijelovi mozga i njihova utisnuća oblikuju temelje po kojima će se ravnati kasnija utisnuća i nastavljaju funkcionirati nakon što su razvijeni viši modusi mišljenja.**

Drugim riječima, ako ste traumatizirani kao dijete u krucijalnom trenutku Utisne Prijemčivosti, onda nije važno ako izrastete da bi bili predsjednik SAD-a – još uvijek ćete biti upravljani utisnućem.

I, naravno, imamo klasičan primjer u Bilu Klintonu. Njegova unutrašnja emocionalna sila vodilja, uvjetovana u djetinjstvu putem njegovih utisnuća, gospodari njegovim ponašanjem. Njegov naučni intelekt nema nikakve veze s time. I, nažalost, to je način na koji u principu svatko funkcionira. Mnogo muškaraca imaju isto utisnuće poput Bila; samo što oni nisu predsjednik SAD-a. No, i žene imaju svoje vlastite varijacije na ovu temu.

Prva faza, nivo, ili {mentalni} sklop, jest oralno-pasivna-prijemčivost, i utisnuta je onime što je percipirano majkom ili prvim majčinskim objektom. Može biti uvjetovana ishranom ili prijetnjom, a najviše se bavi tjelesnom sigurnošću. Trauma tijekom te faze može uzrokovati **jedno nesvjesno motivirano mehaničko povlačenje pred svim što prijeti fizičkoj sigurnosti.**

U zadnje vrijeme sam posvetila mnogo misli ovom specifičnom krugu zbog stvari o cirkumciziji. Kako sam došla do probne ideje da je cijelo Judeo-kršćansko bunčanje bilo glavni kontrolni program, suočila sam se sa pitanjem: kako i zašto je to funkcioniralo tako dobro kroz tolike tisuće godina? I više od toga, kako je to ubačeno na početku?

Ta me je zagonetka mučila tjednima. Razmišljala sam o nekoliko stvari koje je rekao Friedrich Nietzsche koje su me pogodile poput munje istine jednom kada sam se zaista odmakla i pogledala u stvar:

Citat:

Židovi su najizvanrednija nacija svjetske povijesti jer, suočeni sa pitanjem biti ili ne biti, oni preferiraju, sa savršeno neprirodnim uvjerenjem, biti pod svaku cijenu; cijena koju su morali platiti bila je radikalno falsificiranje cijele prirode, sveukupne prirodnosti, sveukupne stvarnosti, cijelog unutrašnjeg svijeta jednako kao i vanjskug. Oni sebe definiraju protivno svim uvjetima pod kojima je nacija prethodno bila u mogućnosti da živi, pod kojima joj je bilo dopušteno da živi; od sebe su napravili antitezu prirodne uvjetovanosti – izokrenuli su religiju, religiozno obožavanje, moralnost, povijest, psihologiju, jedno za drugim, na jedan nepopravljiv način u kontradikciju njihovih prirodnih vrijednosti.

...Kršćanstvo je vodilo smrtonosni rat protiv višeg tipa čovjeka. Stavilo je zabranu na sve njegove temeljne instikte. Destiliralo je zlo iz tih instikata. ...

...Što je židovski, što je kršćanski moral? Šansa opljačkana od svoje nevinosti; nezadovoljstvo zagađeno idejom „grijeha“; dobrostanje predstavljeno kao opasnost, kao „iskušenje“, fiziološki poremećaj proizveden od strane štetnog crva svijesti [Anti-Krist ; 1888.]

Ali to ne znači da je Nietzsche bio ikakav uzor sebi, sa svojim mizoginističkim, mizantropskim buncanjem! On je zapravo 1888.g. proglašen ludim.

Citat:

Revolt protiv cijelog civiliziranog okoliša u kojem je rođen je ključ za Nietzscheovu literarnu karijeru. [{enciklopedija}Britanika, 11.izdanje]

Pored toga, on je imao stajalište o judaizmu i kršćanstvu (i o svim ostalim monoteističkim dominantorskim religijama). I tako, sve sam to razmatrala pokušavajući shvatiti KAKO i ZAŠTO ljudi mogu biti tako potpuno obuzeti tim potpunim besmislicama? Kako mogu educirani članovi ljudske rase - u ovo vrijeme i doba, sa svim resursima znanja i svjesnošću dostupnim onima koji imaju želju i energije da traže istinu – vjerovati u takve mitove?

Zaprepašćivalo me misliti o tome.

Vratila sam se u svom razmišljanju cijelom tom Jehova-Ja-JESAM cirkusu; Mojsijevoj priči i svemu tome; i došla do detalja kako su predstavljeni u Bibliji, radi naznaka. I došla sam do najinteresantnijeg zahtjeva tog lukavog Guštera, Jehove/Yahweha: cirkumcizije {obrezivanje} – osmog dana, ne manje.

Koji je bolji način da se osigura duboko, podsvjesno nepovjerenje žena – da ne spominjemo nadmoćni teror pri spomenu bola i patnji koji bi mogao posljedično uslijediti iz prekida monoteističkog zavjeta {saveza} – od obrezivanja piše dečku kojeg zanima samo da mu bude toplo, udobno i da mu je stomak ispunjen toplim, slasnim mlijekom od majke?

Eheej! Pričaj ovdje o vašem temeljnom mračnom lukavstvu!

Prvi {mentalni} sklop brine se o tome što je sigurno a što nije sigurno. U našem društvu, novac je jedna od primarnih stavki koja je blisko povezana sa preživljavanjem i biološkom sigurnošću. Novac predstavlja opstanak. Kao dodatak tome, ljudi koji su bili traumatizirani tijekom faze utiskivanja prvog {mentalnog} sklopa, imaju tendenciju da vide druge ljude na apstraktan način. To je „nas i njima“. Također su skloni tome da budu vrlo lako ugroženi od strane neodobravanja bilo koje vrste, jer neodobravanje sugerira ideju nestanka ili gubitka opskrbe hranom. I na kraju, oni koji dobili negativno

utisnuće u tom razdoblju naginju ka kroničnim mišićnom zatezanju koje sprečava opušteno disanje; oni su „napeti.“

Jedna od glavnih karakteristika ljudi koji su snažno kontrolirani od strane tog { mentalnog } sklopa, ili su „zaglavili“ u tim „oralnim fazama“, jest da **kada oni osjete opasnost bilo koje vrste, bilo stvarnu, bilo konceptualnu, sve mentalne aktivnosti stanu.** Takvi su ljudi kronično anksiozni i ovisni – uglavnom o religiji. Oni nisu sposobni stvarno razumjeti što ostali ljudi osjećaju ili **što se može dogoditi u budućnosti zbog povezanosti nastalih u izvjesnosti sadašnje situacije. Oni samo razumiju ono što se događa „sada“, i mogu osjećati samo ono što ONI osjećaju.** Oni ne mogu precizno shvatiti što drugi osjećaju jer **se oni odnose prema drugima jedino kao prema osjetilnim objektima.**

I koliko je muškaraca obrezano? Mogu vam reći – MNOGO. I osim židova, godinama je Američka Medicinska Asocijacija preporučivala cirkumciziju američkih beba zbog „higijenskih“ razloga. Hmm...

Poremećaj sa strane, trauma ili greška pri vezivanju u ovoj oralnoj fazi, ima težnju da vodi također i ka problemima sa težinom – ili debljinom ili mršavošću.

Izražavanje zdravog rasta kroz ovu fazu predstavlja sposobnost da se zadrži stanje svjesnosti „prirodnog djeteta“ koje se osjeća sigurnim u svijetu bez obzira na to što susreće.

Rekla bih, da u terminima negativnih utiskivanja ovog sklopa, imamo prilično dobar opis Williama Clintona! Pitam se da li je obrezan? (Pitajte Moniku)

Drugi nivo, ili { mentalni } sklop, poznata „analna faza“ tiče se zadržavanja ili otpuštanja iskustava sa drugima. Drugi sklop određuje kako će neko pojedinac proširiti svoj identitet da uključi ostale. Pokretačka sila druge faze gura ka interakciji sa drugim sebstvima. Ta sila donosi ili kongregaciju grupa ili rezultira paranoidnim povlačenjem od svakoga koji je „drugačiji.“ Trauma u oblikovanju ovog sklopa (općenito period oko 12 do 24 mj. starosti) može rezultirati u pomanjkanju osjećaja društvenosti, sklonošću ka manipuliranju i iskorištavanju drugih radi vlastitog dobitka, i okrutnosti prema drugima, svjesnoj ili nesvjesnoj. Ovo je općenito rezultat osjećanja ne-prihvaćenosti, da nekome nedostaje nešto što ostali imaju, potreba za odobravanjem od ostalih, i temeljno pomanjkanje samo-poštovanja.

Tijekom te faze "matrica" oblikuje "semantički univerzum" verbalnih struktura. Jezik je konceptualan, i predstavlja jednu od stvari koja razlikuje 3.denzitet od 2.denziteta. Naši koncepti su neka vrst "okvira percepcije" kojeg mi učimo kako učimo riječi. Kako učimo jezik, stvari poput "vruće" i "hladno", također učimo da je neka stvar "dobra" ili je druga "loša". Tu je u ovoj fazi ogromna pokretačka sila u djetetu koja ga tjera da "stvora poredak". Ta je sila usmjerena na grupiranje, identificiranje, korelaciju i imenovanje svega. I, kada je to napravljeno, onda postoji stalno provjeravanje kod roditelja i ostalih koji su u interakciji sa djetetom o tome da li je nešto "loše" ili dobro, ili "stvarno" odnosno "nestvarno". Ono što dijete radi je da definira ne samo sebe nego i čitav svijet. U ovoj fazi se oblikuje većina našeg složenog sistema vjerovanja. Sve čime je okruženo, za dijete predstavlja sirov materijal. Matrica biva stvorena putem navodećih djelovanja i odgovora od ostalih umova oko njega. Matrica je u stvarnosti divovski sistem uvjetovanja. A mi u nju ubacujemo naše dijete putem naših vlastitih djelovanja.

Za um djeteta je rečeno da je:

Citat:

...Autističan, bogatih tekstura za slobodnu sintezu, halucinantan i neograničen. Njegov um može sa lakoćom preskočiti silogizme, u ne-logičnom, poput sekvence u snu vrste "viteškog poteza" u kontinuumu. Pored toga **pokazuje jaku želju da učestvuje u svijetu sa ostalima. Eventualno njegova voljnost za samo-modifikaciju, neophodnu da osvoji prisnost, blisku vezu sa svojim svijetom, je jača od njegove želje za autonomijom.** Da nije, civilizacija ne bi bila moguća. Da smo uspjeli u njegovom modeliranju, da reagira na naše kriterije, to nam pokazuje unutrašnji nagon za zajedništvom i fleksibilnost mladog uma.

Zrelost, ili postajanje prilagođen stvarnosti, ograničava i umanjuje ovo "viteško potezno" razmišljanje, i nastoji od nas napraviti pijune u procesu. ...Ako vjerujemo da je naš društveni pogled svet i napravljen na nebesima, onda imamo sklonost da ugasimo veliki potencijal u kojem bi mnogi od naših terora i mana naše logike i uma mogli biti preokrenuti. ...Mi silimo našu djecu, svjesno i nesvjesno, da selektivno zanemaruju izvjesne fenomene, i traže i hrane druge fenomene. ...Da bi uzeli udio u društvu, moramo prihvatiti društvene definicije i dogovore koji sačinjavaju društvenu sliku stvarnosti. Naše definicije čine okosnice društveno prihvatljivog okvira o tome što se može smatrati stvarnim. Ova mreža definicija razlikuje se od kulture do kulture i od vremena do vremena. Proizvoljna je do jednog neodređenog stupnja, ali je uvijek oblik za jedinu dostupnu realnost. ...
...Vizualan svijet jest ono što vježbamo dan za danom. [Pearce, 1971.]

Htjela bih da imate na umu da ideju da dijete "pokazuje snažnu želju da učestvuje u svijetu drugih. Eventualno **njegova voljnost za samo-modifikaciju, neophodnu da osvoji prisnost, blisku vezu sa svojim svijetom, je jača od njegove želje za autonomijom.**" Vrlo je važna, i vratiti ćemo se na nju.

Oni sa jakim pozitivnim utisnućima u drugom {mentalnom} sklopu u sta nju su "osjećati" za druge u terminima osjećaja zabrinutosti ili identifikacije putem asocijacije. Oni su voljni ispružiti se i prihvatiti postojanje drugih.

Međutim, zbog najraširenijeg utisnuća našeg društva, koje je negativno, većina tog "ispružanja" je u kontekstu "teritorije" koji uključuje emocionalne zakulisne igre, rituale dominacije ili potčinjenosti. Primijećeno je da mnogo ljudi sa negativnim utisnućem u drugom {mentalnom} skopu mogu biti pronađeni u vojnim ili hijerarhijskim organizacijama gdje postoji stalno stremljenje za "ugađanjem" nekome kako bi se zadržao ili podigao status.

Ovaj drugi {mentalni} sklop općenito je najsnažnije utisnut od strane najbližeg "alfa muškarca" ili najranije percipirane dominantne muške figure u životu osobe. Ovaj je sklop također vrlo često navođen kao "ego" jer pogrešno smatra sebe za suštinu {ličnosti}.

Pojedinci kojima vlada negativno utiskivanje u drugom {mentalnom} sklopu općenito koriste mnogo "analnih izraza" ili jezik koji se odnosi na lučeće funkcije i dijelove tijela. Oni imaju okorjelu "prljavu jezičinu".

Vrlo često oni sa teškim utisnućima u drugoj fazi jesu ili vrlo zabrinuti za fizičke sposobnosti i tjelesnu strukturu kao modus snage ili jednostavno snage nad drugima. Boje se razmišljanja i osjećaju da je najbolji odgovor na problem da ga "ustrashe i potjeraju."

Struktura realnosti drugog {mentalnog} sklopa jest nadvladavajući modus modernog društva što

objašnjava zašto većina problema završava sukobima koji iznose i siledžijstvo i kukavičluk – oznake traume u drugom {mentalnom} sklopu.

Treći {mentalni} sklop/'strujni' krug {uma}, nivo, šarmantno je označen kao "faličan" {kurčevit – p.p.}. Ne pitajte me zašto je baš taj izraz odabran od svih ostalih, ali ima neke veze sa činjenicom da je faza utisnuća povezana sa dječjim otkrivanjem svojih genitalija, i taj je period izgleda također djelomično određuje spolnu ulogu identifikacije jednako kao i nečija kasnija stajališta prema tijelu i seksu. Također je zvana i Edipovska ili Elektra faza.

Ovaj {mentalni} sklop nastavlja biti utiskivan i uvjetovan od strane sistema simbola, npr, riječi i koncepata, ipak sa suptilnim konceptualnim komplikacijama. Dijete počinje biti sposobno razumijeti složeni simbolizam i takve stvari poput "sada", "kasnije", "uskoro" i "nikad." Ti koncepti su intimno povezani sa sposobnošću da se tolerira separacija, jednako kao i oplakivanje ako je ideja žalovanja predstavljene i prikazana od modela uloge.

Dakle, u biti, nalazimo da treća faza primarno ima veze sa vremenskim i prostornim konceptima – sa onime što jest "stvarni svijet" i onime što nije.

Dio mozga koji se razvija tijekom te faze je cerebelum {mali mozak} a trebao bi koordinirati "niže moždane" funkcije sa mogućim djelovanjem. Ovaj dio mozga i njegova utisnuća određuju našu sposobnost da se mijenjamo i prilagodimo. To je ono što nas čini sposobnima da razlikujemo i uspoređujemo sa logičkom i poredbenom analizom. Njegove funkcije operiraju poput kompjutera; on skenira, kategorizira i selektira putem upućivanja i kodiranja informacija. To je dio mozga koji nas čini sposobnima da odvajamo izbore i donosimo odluke.

U većini ljudi, međutim, zbog traumatskih ili preranih kahličnih vježbi tijekom "analne faze", ovaj dio mozga postaje rob emocijama drugog i prvog {mentalnog} sklopa. To ne znači da on ne može funkcionirati i obavljati svoj posao dobro u terminima skeniranja, kategoriziranja i kodiranja informacija; ali ako tamo postoji trauma, u ovisnosti o njenoj dubini, ovom dijelu mozga može biti vrlo teško da funkcionira kao koordinator, za što je i predviđen. Intelektualna funkcija može biti vrlo visoka, ali nema mogućnosti za razvoj viših emocija. Takva uvjetovanost može voditi ka nemilosrdnom intelektualcu koji muči ili ubija ostale u ime religije. Takvi su ljudi spakirali svoje okruženje u termine teških sankcija; tabue, pravila, zakone, zabrane, vjeru i dogmatizam. Velik dio toga biti će u nesvjesnom i prolaziti će kao "zajednički smisao" ili "zajednička pristojnost" ili "to je uredu, i to je sve što se o tome ima reći!" Svatko tko izazove takvu osobu je heretik, prijetnja ili luđak. Oni također koriste u jeziku mnogo riječi koje se odnose na seksualne funkcije.

Oni kojima dominira treći {mentalni} sklop odgovaraju na probleme "rasuđivajući ih van", čak iako je njihov sud bio usmjeren od strane emocija prvog ili drugog {mentalnog} sklopa. Kada je to slučaj, može ih se zvati "robotima trećeg {mentalnog} sklopa" jer se jednostavno ne mogu osloboditi emocionalnog sadržaja njihovih pravila i dogmi. Za takve ljude ostatak nervnog sistema je za sve svrhe i namjere prestao rasti.

Postoje dvije čudne manifestacije ovog sklopa. Ako su prvi i drugi {mentalni sklopovi} u osnovi zdravi, a treći nije traumatiziran na ijedan primjetan način, a nije napravljen napor za razvijanjem viših sposobnosti, "normalan svjesni um" ima dvije osnovne "trake". Jedna je da želi koristiti intelekt kako bi dokazao da je velik dio ljudskog iskustva, čak uključujući i samu stvarnost – zapravo obmana ili iluzija. Sve je zagonetno i halucinatorno. Druga je da koristi intelekt kako bi dokazao da ništa drugo OSIM materijalnog svijeta ne postoji, a sve zagonetno smatra halucinacijom, slučajnošću ili aljkavo

istraženim! Gurdjieff je o tim stvarima pričao sa puno detalja, i jasno je da je njegovo razumijevanje ovog problema bilo duboko i temeljito. I na samo to, uskoro ćemo vidjeti koliko je Gurdjieffov pogled blizu modernim istraživanjima neuropeptida – "Molekulama Emocija."

Citat:

Moguće je razmišljati hiljadu godina; moguće je ispisati čitave knjižnice sa knjigama, stvoriti milione teorija, a sve to u spavanju, bez ikakve mogućnosti za buđenjem. Nasuprot tome, te će knjige i teorije jedva poslužiti da pošalju ostale ljude na spavanje...

Nem ništa novog u ideji o spavanju. Ljudima je rečeno skoro od nastanka svijeta da spavaju i da se moraju probuditi. Koliko je, npr, puta to rečeno u evanđeljima? "Probudite se", "Bdijte," "ne spavajte." Kristovi su učenici čak i doslovno zaspali kada se on molio u vrtu Gethshemane zadnji put. Sve je tamo. No, da li se to rezumije? Čovjek to uzima jednostavno kao da se radi o obliku jezičnog izričaja, govora, izražavanja, metafore. U potpunosti su podbacili u razumijevanju, jer to treba shvatiti doslovce.

Pitanje volje, sopstvene volje i volje drugog čoveka je mnogo komplikovanije nego što izgleda na prvi pogled. Čovek nema dovoljno jaku volju da ČINI, a to znači, da kontroliše sebe i sve svoje radnje, ali ima dovoljnu volju da se povinuje drugoj osobi.

Ranije sam pomenuo SUDBINU i SLUČAJNOST u životu čoveka. Sada ćemo detaljnije razgovarati o značenju ovih reči. Sudbina postoji, ali ne za svakog. Većina ljudi je odvojena od svoje sudbine i živi samo u skladu sa zakonima slučajnosti. Sudbina je rezultat planetarnih uticaja koji odgovaraju tipu čoveka. Kasnije ćemo govoriti o tipovima. U međuvremenu morate shvatiti jedno. Čovek može imati sudbinu koja odgovara njegovom tipu ali praktično je on skoro nikada nema. To se dešava stoga što je sudbina samo u odnosu sa jednim delom čoveka, njegovom SUŠTINOM.

Treba razumeti da se čovek sastoji iz dva dela: SUŠTINE i LIČNOSTI. Suština u čoveku je ono što je NJEGOVO SOPSTVENO. Ličnost u čoveku je ono što 'nije njegovo sopstveno'. 'Nije njegovo sopstveno' znači ono što dolazi spolja, ono što je on naučio, ono što reflektuje, svi tragovi spoljašnjih utisaka koji su ostali u njegovom sećanju i njegovim osetima, sve reči i pokreti koje je naučio, sva osećanja stvorena oponašanjem — sve to je ono što 'nije njegovo sopstveno', sve to je ličnost.

Malo dete nema ličnost kao takvu. On je ono što je. On je suština. Njegove želje, ukusi, sviđanja, nesviđanja, izražavaju njegovo biće onakvo kakvo je.

Međutim, čim započne takozvano 'obrazovanje' ličnost počinje da raste. Ličnost se delimično stvara namernim uticajem drugih ljudi, što znači, 'obrazovanjem', a delimično nenamernim oponašanjem samog deteta. U stvaranju ličnosti velikim delom učestvuje 'otpor' deteta prema ljudima koji ga okružuju i pokušajima da sakrije od njih nešto što je 'njegovo sopstveno' ili 'stvarno'.

Suština je istina u čoveku; ličnost je lažna. Proporcionalno, kako ličnost raste, suština očituje sebe sve ređe, i slabije, pa se često dešava da se rast suštine zaustavlja u ranom dobu i više ne raste. Često se dešava da suština odraslog čoveka, čak i veoma razvijenog intelektualno, u opšte prihvaćenom smislu te reči, pa i visoko 'obrazovanog' čoveka, biva

zaustavljena na nivou deteta od 5, 6 godina. To znači da je sve što vidimo u čoveku u stvarnosti 'nije njegovo sopstveno'. Ono što je njegovo sopstveno u čoveku, a to je njegova suština, obično se očituje u njegovim instinktima i u njegovim najjednostavnijim emocijama. Postoje slučajevi, međutim, kada čovekova suština raste paralelno sa njegovom ličnošću. To su veoma retki slučajevi, naročito u uslovima kulturnog življenja. Suština ima više šanse za razvoj u ljudima koji žive bliže prirodi, u teškim uslovima življenja u kojima je potrebna stalna borba, uopšte u uslovima punim opasnosti.

Kultura stvara ličnost i u isto vreme je proizvod i rezultat ličnosti. Mi ne shvatamo da je naš ceo život, sve što nazivamo civilizacijom, naukom, filozofijom, umernošću i politikom, stvoreno ljudskom ličnošću, a to znači, onim što 'nije njihovo sopstveno' u njima.

Element 'nije njegovo sopstveno' se razlikuje od onog što je čovekovo 'sopstveno' činjenicom da može biti izgubljeno, izmenjeno ili oduzeto pomoću veštačkih sredstava.

U istočnjačkim školama su poznati načini i sredstva pomoću kojih se može izdvojiti čovekova ličnost od njegove suštine. U tu svrhu se nekada upotrebljava hipnoza, ponekad specijalni narkotici, ponekad određene vrste vežbi. Ako su ličnost i suština izdvojeni na neko vreme na bilo koji od ovih načina, dva bića u njemu se oblikuju, koja govore različitim glasom, imaju sasvim različite ukuse, ciljeve i interesovanja, i obično se pokaže da je jedno od ta dva bića na nivou deteta. Ako se eksperiment dalje nastavi, moguće je uspavati jedno od ta dva bića, ili sam eksperiment može započeti tako što se jedno od tih bića uspava, bilo ličnost bilo suština. Određeni narkotici imaju svojstvo da uspavaju ličnost a da ne deluju na suštinu. Posle izvesnog vremena nakon uzimanja narkotika, ličnost čoveka nestaje i ostaje samo njegova suština. Dešava se da čovek pun raznih, egzaltiranih ideja, pun simpatija i antipatija, ljubavi, mržnje, privrženosti, patriotizma, navika, ukusa, želja, ubeđenja, i tako dalje, odjednom prikaže sebe kao veoma praznog, bez misli, bez osećanja, bez ubeđenja i bez pogleda. Sve što ga je nekada nosilo sada ga ostavlja potpuno nezainteresovanog. Ponekad on uviđa veštački i umišljen karakter svojih uobičajenih raspoloženja ili svojih gromoglasnih reči, ponekad ih on jednostavno zaboravlja kao da nikada nisu ni postojale. Stvari za koje je bio spreman da žrtvuje svoj život sada mu se čine smešne, beznačajne i nimalo vredne njegove pažnje. Sve što može pronaći u sebi je mali broj naklonosti. On voli slatkiše, voli toplotu, ne voli hladnoću, ne voli pomisao na rad ili nasuprot tome voli kretanje. I to bi bilo sve.

Po pravilu suština čovekova je ili primitivna, divljačka i detinjasta ili je jednostavno glupa. Razvoj suštine zavisi od rada na sebi.

Da bi se suštini omogućio razvoj, pre svega je potrebno oslabiti stalni pritisak ličnosti za nju, jer prepreke za rast suštinesadržane su u ličnosti.

Kao što je ranije rečeno kod manje kulturnih ljudi suština je često mnogo razvijenija nego kod kulturnih. Čini se da bi oni trebalo da budu mnogo bliži mogućnosti razvoja, međutim u stvarnosti to nije tako jer se njihova ličnost pokazuje kao nedovoljno razvijena. Za unutrašnji razvoj, za rad na sebi, potreban je određen stepen razvitka ličnosti kao i određena jačina suštine. Ličnost se sastoji od 'naslaga' i od 'prigušivača', koji nastaju kao posledica rada centara. Nedovoljno razvijena ličnost znači nedostatak 'naslaga', a to znači, nedostatak znanja, nedostatak obaveštenja, nedostatak materijala na kome se zasniva rad na sebi. Bez određenog skladišta znanja i bez određene količine materijala 'koja nije njegova', čovek ne

može početi rad na sebi, ne može proučavati sebe, ne može se boriti protiv svojih mehaničkih navika, jer jednostavno ne postoji razlog i motiv za preuzimanje takvog posla.

To ne znači da su mu svi putevi zatvoreni. Ostaju mu otvoreni putevi fakira i monaha, koji ne zahtevaju intelektualnu razvijenost. Međutim metodi i načini koji su mogući za čoveka razvijenog intelekta nisu mogući za fakire i monahe. Takva evolucija je podjednako teška za obrazovanog kao i za neobrazovanog čoveka. Obrazovan čovek živi daleko od prirode, daleko od prirodnih uslova postojanja, u veštačkim uslovima življenja, razvijajući svoju ličnost na račun suštine. Čovek koji je manje kulturno razvijen a živi u normalnijim i prirodnijim uslovima, razvija svoju suštinu na račun ličnosti. Uspešan početak rada na sebi zahteva srećnu okolnost podjednako razvijene ličnosti i suštine. Takva slučajnost daje najbolje rezultate. Ako je suština veoma malo razvijena potreban je veoma dug period priprema za rad, a ni on neće biti uspešan ako je čovekova suština trula ili ako je razvila neke nepopravljive greške. Ovakvi uslovi se dosta često stvaraju. Nenormalan razvitak ličnosti često zaustavlja razvitak suštine u tako ranom periodu da suština postaje mala deformisana stvar. Iz male deformisane stvari ništa se ne može dobiti.

Štaviše, dosta često se događa da suština umire u čoveku dok su njegova ličnost i telo još uvek živi. Priličan broj ljudi koje srećemo u velikim gradovima su ljudi prazni iznutra, što zapravo znači, da su VEĆ MRTVI.

Naša je sreća što to ne vidimo i ne znamo. Kada bismo zapravo znali koliki broj ljudi je mrtav i koliki broj tih istih ljudi vlada našim životima, poludeli bismo od užasa. Mnogo ljudi i poludi shvativši to, a da nisu imali pravilnu pripremu, što znači, videli su nešto što nije trebalo da vide. Da bi se stvari mogle videti i shvatiti bez opasnosti, čovek mora biti na pravom putu. Ako čovek koji ne može ništa činiti vidi istinu on će naravno poludeti. Ovo se ipak retko događa. Obično je sve tako uređeno da čovek ne može prerano da vidi. Ličnost vidi samo ono što voli da vidi i ono što mu se ne meša u život. Ona nikada ne vidi ono što ne voli. Ovo je istovremeno i dobro i loše. Dobro je ako čovek želi da spava a loše ako želi da se probudi.
[Ouspensky, citirajući Gurdjieffa, "U potrazi za čudesnim"]

I tako, imajući to sve na umu, vratimo se poruci {pismu} članu naše E-grupe:

Ona ima "neutoljiv **apetit** za izdvajanjem istine iz stvari." Istina je nešto što se "jede." U svakoj rečenici o "ljepoti i čudesima" i dobrobitima fizičkog života, ona je koristila izraz "JA OSJEĆAM". Sve što ima veze sa materijalnim svijetom je "fenomenalno" ili "nevjerovatno" i ostali superlativi. U svakoj napomeni o Kasiopejcima, koja je osobeno sumnjičava i negativna, koristila je izraz "JA MISLIM". Tako i mi sumnjamo da je to jedna osoba koja je vrlo sumnjičava u mišljenju, a to je dalje naglašeno putem sugestije da se "stave kape za razmišljanje". Mišljenje ne može biti apstraktno, ono mora biti "osjećano".

Općeniti ton u pismu kao da zahtijeva povlačenje od mišljenja ka osjećanju. To je jedna od najvećih naznaka da je Predatorov Um operativan. Njezino utisnuće prvog {mentalnog} sklopa je aktivirano.

Ona tvrdi da je pročitala nešto što jednostavno nije istina, npr., da su Kasiopejci dali „**direktnu tvrdnju da su također diktirali B.Marciniak informacije kao Pledijci.**“ Pitat ću čitatelje koji žele pronaći što su Kasiopejci rekli o ovome da upotrijebe funkciju tražilice na web stranici, i da MISLE o specifičnim pitanjima i odgovorima, kako bi uvidjeli da je ovo iznad čist primjer „izvrtnja“ teksta i

zaključka baziranog na nikad rečenom. To je zapravo vrlo jasan primjer onoga na što se odnose Neuro Lingvističke teorije kad govore o „kinestetičkom“ dominantnom modusu cerebralnog procesa. Ova je osoba šokirana u razmišljanju i u užasu se povukla od prijatelje u ono gdje se „osjeća sigurno.“

[Dodatna napomena: u odgovoru ostalima koji su pisali da kažu da imaju taj isti utisak, bila sam prisiljena da ponovo razmislim o ovom iznad. Očito, to je moja mana i pretpostavljanje. Molim pročitate **Privremene Putnike** radi potpune obaviještenosti o ovoj stvari.]

Zadnja i najinteresantnija napomena, bila je „odjavna“ napomena. Kako sam već napomenula u mnogim prilikama, kada je Predatorov Um aktiviran, izgleda da uvijek ima potrebu, zbog ega, da dadne neki „znak“ svoje prisutnosti.. I, kao što će čitatelj primijetiti, ja se čvrsto oslanjam na školu istraživanja Šerloka Holmsa.

Citat:

„Znate moju metodu. Temeljena je na opažanju sitnica.“ [Šerlok Holms u Zagonetki Doline Boscombe, Doyle]

Sitnica, u ovom slučaju jest napomena: **“Uskakanje sa tupim udarom...”** Ova fraza potakla je uvid u ono što se zbilo sa ovom čitateljicom. Bila je preplavljena silama koje djeluju na osobe kada su suočene sa istinom i mogućnošću buđenja. Castaneda je to iskusio u direktnijoj maniri:

Citat:

Borio sam se protiv neodoljive želje za spavanjem. Uspio sam. Promatrao sam dolinu iz mrklog mraka koji me je okruživao. I tada, ugledah nešto od čega sam se smrznuo do kostiju. Vidio sam divovsku sjenu, otprilike četiri i pol metra u promjeru, kako skače zrakom i pada nečujno udarivši u zemlju. Taj sam udarac osjetio u kostima, ali ništa nisam čuo.

»Doista su teški«, šapnu mi don Juan na uho. Držao me je za lijevu ruku, čvrsto koliko je mogao.

Vidio sam nešto poput sjene od blata što se migoljilo po zemlji, i onda se ponovno divovskim skokom vinulo u zrak, približno petnaest metara visoko, i opet isto onako zlokobno i muklo stropoštalo na zemlju. Borio sam se da ne izgubim koncentraciju. Uhvatio me je neopisiv strah. Pratio sam pogledom sjenu koja je skakala na dnu doline. Potom začuh najneobičnije zujanje, mješavinu šuma leptirovih krila i zujanja radija, kao kad čovjek traži neku postaju na radiju i ne može naći njezinu točnu frekvenciju, a udar koji je uslijedio bio je nezaboravan. Stijena na kojoj smo se nalazili don Juan i ja zatresla se kao da će se raspuknuti - divovska crna sjena od blata stropoštala se tik do naših nogu.

»Ne boj se«, rekao je don Juan odlučnim glasom. »Zadrži svoju unutrašnju tišinu i otići će.«

Tresao sam se od glave do pete. Bilo mi je jasno da će me sjena od blata prekriti kao ogromna deka i zagušiti me ako ne zadržim unutrašnju tišinu. Zadržavši tamu oko sebe, **zavrištao sam iz sve snage. Nikad nisam bio toliko ljut, tako neizrecivo frustriran. Sjena od blata ponovno je poskočila, no ovog puta prema dnu doline. Nastavio sam vrištati, tresući nogama. Htio sam otresti sa sebe ono što me je došlo pojesti.**
[Castaneda, Aktivna Strana Beskonačnosti, poglavlje 'Sjene od blata']

A primijetite ovu zadnju napomenu od Castanede. To je jasan osjećaj prizvan u čitateljici koja je poslala ono pismo, koja je „**Uskočila sa tupim udarom....**“

U vrijeme kada je napravljen taj post, imala sam izbor: da li da uzmem nekoliko dana neophodnih da adresiram svako istaknuće koje je ona načinila, tako da detaljiziram materijal na kojem sam već radila za web stranicu, te stoga praveći odgodu za sve ostale čitatelje, ili da ju samo ignoriram, smatrajući da se drugi, razvijeniji članovi grupe mogu nositi sa time, te da nastavim sa svojim radom?

Odlučila sam se da ju ignoriram i nastavim raditi. Ali nisam shvatala koliko veliku zadržku ima Predator čak i nad onima od nas koji mogu vidjeti kroz većinu najočitijih manipulacija i manevara. To je zaista bio prefinjen napad i „hranio“ je Predatora u mnogim drugim članovima E-grupe. Zapravo, probudio je Predatora u ljudima za koje sam mislila da su već nadvladali ovu vrstu suptilne manipulacije. Kako sam čitala mnoge odgovore na ovaj post, znala sam da je baš sadašnji rad, koji se odnosio na takve probleme, bio ključ koji je trebalo dati čitaocima kako bi otključali tamnice svojih umova.

Ark je sebi oduzeo nešto vremena od svojeg rada i odgovorio gore pomenutoj čitateljici tako da sam ja mogla nastaviti sa radom:

Citat:

Članica E-grupe je napisala:

„Ali ne čitam NIŠTA o nevjerojatnoj ljepoti jednog cvijeta, crvenoj šumu, nevjerojatnoj krasoti sve prirode u skladu, veličanstvenosti naših tijela, o fenomenalnom 'OPS' ljudskom doprinošenjenju i inspiraciji u stvaranju umjetnosti i glazbe... ..I tako se dobro osjećam kada se SMIJEM i igram sa mojom djecom, dijelim delicije zemlje u društvu prijatelja, i divim se zapanjujućoj ljepoti oko mene.“

Draga čitateljice,

U potpunosti vam je promakla najvažnija stvar Kasiopejske poruke. Ona je zapravo gotovo ista kao i u učenjima Gurdjieffa. Osim što je Gurdjieff smatrao da ljudi još nisu spremni prihvatiti голу istinu, i tako je on koristio alegorije. Evo jedne – ponovljena je u 'Seriji o Abdukcijama':

Citat:

Postoji istočnjačka priča koja govori o veoma bogatom mađioničaru koji je imao mnogo ovaca. Inače je on bio veoma zao mađioničar. Nije hteo da iznajmljuje pastire, da podigne ogradu na mestu na kome su ovce pasle. Stoga su ovce često lutale po šumi, padale u provalije, i tako dalje. Najčešće su bežale jer su znale da je mađioničar želeo njihovo meso i kožu, a to im se naravno nije dopadalo.

Konačno je mađioničar pronašao lek. On je HIPNOTISAO svoje ovce i ubedio ih da su, pre svega, besmrtni, da im se nikakvo zlo neće dogoditi ako ih oderu, naprotiv, to je bilo dobro za njih, čak prijatno; drugo u šta ih je ubedio bila je ideja da je on DOBRI GOSPODAR koji voli svoje stado do te mere da bi za njega učinio sve na svetu; i kao treće ubedio ih je da, ako će im se išta dogoditi, to nipošto neće biti sada, svakako ne tog dana i STOGA nema potrebe da o tome razmišljaju. Sledeće u šta ih je ubedio bilo je to da one uopšte nisu ovce; neke je ubedio da su lavovi, druge da su orlovi, treće da su ljudi, a neke opet da su mađioničari.

Posle toga nestale su sve njegove brige oko ovaca. Nikada više nisu bežale, pokorno su

čekale trenutak kada je mađiničaru bila potrebna njihova koža i meso.

A evo i još jedne, također iz U potrazi za Čudesnim :

Citat:

Čovek sadrži u sebi mogućnost evolucije. Međutim evolucija celog čovečanstva, a to bi bio razvoj ovih mogućnosti u svim ljudima, ili u većini, ili čak u većem broju, nije potrebna u svrhu zemlje ili sveta planeta uopšte, i mogla bi čak biti štetna ili fatalna. Stoga, postoje sile (planetarnog karaktera) koje se opiru evoluciji velikih masa čovečanstva i drže je na nivou na kome treba da bude. Na primer, evolucija čovečanstva koja bi prešla određenu tačku, ili, tačnije govoreći, koja bi prešla određeni procenat, bila bi fatalna za MESEC. Mesec je sada HRANJEN organskim životom, čovečanstvom. Čovečanstvo je deo organskog života; to znači da je čovečanstvo HRANA za mesec.

Možda pitate „što je taj MJESEC“? u Gurdjieffovim učenjima? Pročitajte našu seriju o Abdukcijama pa ćete znati.

Koja je dakle ta glavna poruka od Kasiopejaca? Poruka koja se uvijek, UVIJEK mora imati na umu?

Evo je: MI SMO HRANA!

Evo je opet: MI SMO OVCE!

Postoji MJESEC! Stvaran je i moćan. Postoji MAĐIONIČAR. Stvaran i moćan. Mi smo hipnotizirane ovce. Mađioničar, Mjesec, HRANI se nama. Možete to prihvatiti kao životnu mogućnost, ili odbaciti kao besmislicu – slobodni ste da idete i SMIJETE se i igrate sa svojom djecom, dijelite delicije Zemlje u društvu sa prijateljima i obožavate zapanjujuću ljepotu oko vas, čitajte Marciniakovu i bacite Ouspenskog u smeće.

Ali ako možete priznati da tu i tamo postoje znakovi da bi mi mogli biti hipnotizirane ovce (ili nešto slično) tada ćete htjeti naučiti kako da pobjegnute, i da naučite, barem svoju djecu, umjetnosti bijega – ako postoji takva umjetnost.

Ako smatrate da je slanje ljubavi i svjetlosti put {način} – to nije ono o čemu su govorili Gurdjieff i Ouspensky. Potpuno vam je promakla poanta. Novi Zavjet također koristi alegorije (ali, imajte na umu, Mađioničar je također imao prste u pravljenju Novog Zavjeta). Evo jedne, najkraće koja je relevantna i vrijedna promišljanja:

Citat:

Uđi kroz usku kapiju, jer široka vodi ka uništenju a mnogi baš na nju ulaze.

Sada ponovo pročitajte Ouspenskog:

Citat:

Evolucija čovečanstva koja bi prešla određenu tačku, ili, tačnije govoreći, koja bi prešla određeni procenat, bila bi fatalna za MESEC. Mesec je sada HRANJEN organskim životom, čovečanstvom. Čovečanstvo je deo organskog života; to znači da je čovečanstvo HRANA

za mesec.

Sada zamijenite MJESEC sa ALIENIMA (kao u Alienskim otmicama { abdukcijama }). Onda ponovo razmislite da li je tako dobar osjećaj i da li je dobro SMIJATI se i igrati sa svojom djecom, ili je to možda, „put koji vodi ka uništenju, i mnogi su oni koji na njega kroče.“

Citat:

On je HIPNOTISAO svoje ovce i ubedio ih da su, pre svega, besmrtni, da im se nikakvo zlo neće dogoditi ako ih oderu, naprotiv, to je bilo dobro za njih, čak prijatno; drugo u šta ih je ubedio bila je ideja da je on DOBRI GOSPODAR koji voli svoje stado do te mere da bi za njega učinio sve na svetu; i kao treće ubedio ih je da, ako će im se išta dogoditi, to nipošto neće biti sada, svakako ne tog dana i STOGA nema potrebe da o tome razmišljaju.

Ne zvuči li to poput vašeg „SMIJEHA i igre?“ Zvuči!

I to je ono o čemu Kasiopejci govore. Ali tko želi ući kroz usku kapiju kada postoji široka i prostrana: „nevjerovatna ljepota jednog cvijeta, crvena šuma, nevjerovatna krasota sve prirode u skladu, veličanstvenost naših tijela, fenomenalno 'OPS' ljudsko doprinošenje i inspiracija u stvaranju umjetnosti i glazbe... ljudska sklonost za slavljenjem i traženjem osjećaja radosti združenosti.“

Evo, još jednom: „Mađioničar je ovce ubedio da one uopšte nisu ovce; neke je ubedio da su lavovi, druge da su orlovi, treće da su ljudi, a neke opet da su mađioničari.“

Izbor je vaš. Ali, molim vas, imajte na umu, također ste odgovorni i za svoju djecu. Ona su mala, tako da je vaš izbor kapije nužno i njihov ... dok dovoljno ne odrastu.

Ark

No, kao kontrapunkt mojem ostvarenju potrebe da nastavim sa poslom, da objavim informaciju što je prije moguće, drama je eskalirala. Pisao je još jedan član E-grupe.

Citat:

Pozdrav „A“, ovdje „B“ –

Citat:

Vi pišete „Najviše me pogađa njihova direktna tvrdnja da su oni također diktirali B.Marciniak informacije kao Pledijci – a postoje divovske nepodudarnosti, kontradikcije i potpuno drugačije gledište između dva seta informacija.“

B: Mogu li vas **informirati** da su Pledijci bili **okarakterizirani** od strane Mchaela Toppera kao „loši momci koji se pretvaraju da su dobri momci.“ Drugim riječima upravo vuk u janjećoj koži. I zapravo ako **pažljivo analiziramo** njihove (Pledijske) oblikopromjenjive, poput scenarija poruke, možemo **jasno vidjeti** da oni nisu ovdje da nas **poduče** principe iz prve ruke (što bi trebalo biti istinito i korisno pod BILO KOJIM OKOLNOSTIMA) – mi

jasno vidimo da nas njihove **slijepe priče vuku za nos pravo u nered. Nema općenitog smisla**, nema prenošenja-putem-logike nigdje. Pa opet, to je baš način na koji Pledijci to žele!!!! Vrlo otkrivajuće, zar ne?

Ako još uvijek nemate naznake, **pogledajmo** koje vrste informacija Laura dobiva od njenih prividno „benignih“ Kasiopejaca: Ona dobiva **priču izmjenjiva oblika** o „353535“ koja **ju izluđuje od momenta kada ju je čula**. Mi **moramo razmisliti** o mogućnosti da su Kasiopejci namjerno htjeli izluditi Lauru. Koliko je to „benigno“???? Ni najmanje!! Sve što **trebamo znati** je: Iz koje vrste pozadine Pledijci daju svoje savjete ili priče?

Zašto ovi Pledijci dolaze iz **samo-priznajućeg budućeg mogućeg vala** u kome su zli Reptili preuzeli Zemlju i ostatak univerzuma! To je stvarnost na koju oni žele **privući vašu pažnju**, kao vrst dodatnog pojačanja „da dodatno uzburka buduće moguće valove!“ Moj savjet: Ostavite se svakog kanaliziranja i dođite u kontakt sa hodjućim, govorećim, i zaista benignim inkarniranim majstorom. **Jednim kojeg možete vidjeti**, osjetiti, namirisati, dodirnuti i, što je najvažnije, kojem možete vjerovati, jer podučava provjerljive principe iz prve ruke koji su od velike pomoći pod-bilokojim-okolnostima. Zaista, pada **mi na pamet Topper. Zaista, samo Topper**. Dovoljno rečeno. B

U {gorenavedenom} tekstu sam zadebljala riječi koje daju naznake o „dominantnom {mentalnom} sklopu“ gorenavedenog pisca. To je individua koja je pod dominacijom trećeg {mentalnog} sklopa pod kontrolom drugog.“ U Neuro Lingvističkim teorijama, to se naziva „vizualnim“. Primijetite nadmoć termina koji se odnose na oči i viđenje ili sljepilo. Treći je {mentalni} sklop također i sklop u kojem su dominantni koncepti vremena – linearnog vremena – i on ispoljava strah kada spominje reference na „mogućnosti“ {vjerojatnoće} i „budućnost“.

Treći {mentalni} sklop je „mislioc“, stvaratelj „semantičkog univerzuma“, kako ćemo o tome dalje raspravljati, i on ima tenziju da sve kategorizira u striktnim terminima crnog i bijelog i silno želi koristiti svoje sposobnosti – da „misli“, „analizira“, „informira“, „uzima u obzir“ i „podučava“. Ova se individua boji „audicija“ kao i svega što nije čvrsto i materijalno, ili temeljenog na snažnom linearnom razmišljanju, kako je to indicirano u napomeni „**priča izmjenjiva oblika** o „353535“ koja **ju izluđuje od momenta kada ju je čula**.“ Njegov lijek za to je „mi moramo razmišljati...“

Problem sa trećim {mentalnim} sklopom jest da je vrlo često dominiran od strane oštećenja drugog sklopa i proizvodi ono što se u psihologijskim terminima naziva „robotom drugog {mentalnog} sklopa.“ Postoji dobra razvijenost cerebralne funkcije, i želja da se ona koristi kao dominantan modus. No, analna faza prekriva razvoj falične faze, što je evidentno u činjenici da je navedeni pisac {čitatelj} trebao stalno biti nadziran i umoljavan se ne koristi vulgarnostima na našoj E-grupi.

On je zapravo jedan od glavnih razloga zbog kojeg smo odlučili da uvedemo pravilo o nedozvoljavanju vulgarnosti na listi {grupi}. Postoji i viši razlog za to, koji uključuje stvaranje jednog okoliša u kojem se mogu razviti elementi viših sklopova, ali to je već druga priča. Činjenica je da je post naveden iznad, stigao sa vulgarnošću u naslovu, tako da je obrisan prije no što je prosljeđen grupi.

Onda sam odgovorila:

Citat:

Pozdrav [ime člana E-grupe], ovdje Laura:

Citat:

Pišeš: Ako još uvijek nemate naznake, pogledajmo koje vrste informacija Laura dobiva od njenih prividno „benignih“ Kasiopejaca: Ona dobiva priču izmjenjiva oblika o „353535“ koja ju izluđuje od momenta kada ju je čula. Mi moramo razmisliti o mogućnosti da su Kasiopejci namjerno *htjeli* izluditi Lauru. Koliko je to „benigno“???? Ni najmanje!!

Laura: nećeš me namamiti sa ovim da ti, prije no što je vrijeme, kažem što je otkriveno kao rezultat te naznake. Zaista, „dovodilo me do ludila“ u kolokvijalnom smislu, ali je rezultat bio poput loženja vatre u ložištu lokomotive kako bi se zahuktala prema odredištu... i, što mnogi ljudi izgleda zaboravljaju: Val serija je bila napisana KRONOLOŠKI, dakle... „me je izluđivalo“ označava PROŠLO VRIJEME, i to je bilo sjeme onoga što ZNAM sada – SADAŠNJOSTI. A još nismo ni ušli u priču.

Što se tiče toga da li je to ili nije bilo benigno? Paaa... to je na čitatelju da odluči jednom kada bude imao sve one naznake kao i ja... kao i DOKAZE koji su rezultirali iz tih naznaka... što će zacijelo staviti svakog pojedinca u poziciju da stvarno NAPRAVI nešto iz pozicije istinski Slobodne Volje – u mjeri mogućoj u ovom denzitetu. Što naravno donosi sadašnju diskusiju.

Kako sam naznačivala u prošlosti, vrlo često kada pišem o izvjesnim stvarima koje će najuvjerljivije dati čitatelju uvid u Kontrolni Sistem, i način na koji on radi na dnevnoj bazi; stvari koje će dogurati dovoljno daleko da oslobode ljude; izgleda da oni individualci koji se najlakše „uznemire“ ili „izmanipuliraju“ da kreiraju diverziju i razdor – što me odvlači od posla, tako da moram odvojiti vremena i energije da se „pozabavim“ onime što je maskirano kao „tiskovni problem“ umjesto da se pozabavim otkrivanjem krucijalnog dokaza – a više manje to {odvlačenje} se aktivira simultano.

Nisam jedina osoba koja vidi šabloniziranost u ovome. Svakoj stranici koju sam objavila prethodio je „kaotični metež“ u ovoj ili onoj mjeri. Naravno, u ovoj točki gotovo da mogu vrednovati istinitost mojih zaključaka putem pogleda na napore koje čini kontrolni sistem da manipulira mišljenjem i emocijama onih koji traže da stvore nered i poremećaj. I mogu ti reći da sam sada na „vrućem subjektu“...

Citat:

Član E-grupe: Zašto ovi Pledijci dolaze iz samo-priznajućeg budućeg mogućeg vala u kome su zli Reptili preuzeli Zemlju i ostatak univerzuma! To je stvarnost na koju oni žele privući vašu pažnju, kao vrst dodatnog pojačanja „da dodatno uzburka buduće moguće valove!“

Laura: Ali ovo je u direktnom sukobu sa učenjima Michaela Toppera [koji je raspravljao o tome da mi nemamo učešća u u kreiranju naše stvarnosti]. Ti predlažeš da „mi kreirano našu

vlastitu stvarnost“ putem onoga što mislimo? Ja ti kažem da mi kreiramo našu stvarnost putem onoga što VJERUJEMO. A ono što vjerujemo vrlo često usmjerava naše misli upravo u suprotnom smjeru [od onoga koji bi htjeli da se manifestira] kako bi se stvorio balans. Oni koji vjeruju da je svijet pokvaren traže da se fokusiraju samo na „ljubav i svjetlo“ kako bi ga „popravili.“ Oni koji ne mogu gledati u njega KAKAV JEST, u svim svojim užasnim vidovima jednako kao i njegovim realitetima neopisive ljepote – i PRIHVATITI ga kakav jest; kao SAVRŠENOG; iskusit će sve probleme koji će ih učiniti očajnima da promijene svijet. A jednom kad vjeruješ da je svijet savršen, duboko unutra – jednom kada pustiš strah – jednom kada možeš pogledati i vidjeti, a ne suditi da je išta krivo, iako je možda za tebe neprivlačno i nepoželjno – tada će se tvoja stvarnost promijeniti u najsavršeniju za TEBE.

Citat:

Član E-grupe: Dovoljno rečeno?

Laura: Zaista. Više nego dovoljno. Pravila liste sadrže i ono koje isključuje vulgarnosti. Editirala sam polje „subjekt“ ovog posta baš zbog toga. A pravila liste bit će primijenjena kao rezultat upotrebe vulgarnosti.

Citat:

Član E-grupe: Ostavite se svakog kanaliziranja i dođite u kontakt sa hodjućim, govorećim, i zaista benignim inkarniranim majstorom. Jednim kojeg možete vidjeti, osjetiti, namirisati, dodirnuti i, što je najvažnije, kojem možete vjerovati, jer podučava provjerljive principe iz prve ruke koji su od velike pomoći pod-bilokojim-okolnostima. Zaista, pada mi napamet Topper. Zaista, samo Topper.

Laura: OK. Imaš ga.

I on je bio odstranjen sa liste. Njegove su budalaštine bile puno puta ukorene, i na listi i privatno. I na kraju je bilo: njegov prijedlog da se „odbaci svo kanaliziranje“ bila je jasna indikacija da on ne pripada na listu čija je premisa izjavljena na pravilniku liste, a to je da je ona grupa koja je formirana da raspravlja kanaliziranje!

Prirodno, nisam bila sretna da izbrišem osobu sa liste – posebice jer je bila tako evidentno sposobna za rad u 3. {mentalom} sklopu. No bilo je tu i drugih stvari za razmatranje koje će se pokazati kako budemo išli dalje.

Sva ta drama odigravala se na mojoj programiranosti. Rečeno je da je istinski Visoki Inicijant onaj koji više ne može plakati. Oni osjećaju sažaljenje {suosjećaju}, ali je ono kozmičko i ne-prikačeno. Ja još nisam tamo {dostigla takav nivo}. Ja još uvijek plačem. I, uvijek sam podsjećana na najkraći stih u Bibliji gdje kaže: „Isus je plakao.“ [Ivan 11:35. Kako se to uklapa u tvoj 11 i 3 – 5 kôd ?] Još nije bio potpuno iniciran, nakon čega je napustio „planet“, pa ja očekujem, da doklegod ostanem, ja ću plakati. I, kako se drama nastavila na na drugoj fronti, i jesam.

Bila je poslata poruka nereguliranoj Chat grupi, koje ja nisam član, ali je član te grupe prosljedio meni privatno. Napisana je od strane bivšeg člana Kasiopejske E-grupe, koji je prvi bio izbrisan zbog – paa, vidjet ćete zašto:

Citat:

Casschat član e-grupe: Ako čitate Kasiopejski materijal, kada Kasiopejci pominju Lauri o „sreći“, pročitajte taj dio u kojem Laura u osnovi tvrdi da je Ark 4. denzitetni Nordijac. Taj ego u tom tipu je smiješan. Na takvom je putu samoveličanja da je to apsurd. Ark ja bih te želio sresti osobno, i stvarno vidjeti kakva si ti to ljudina. Ti si tipična reptilska kukavica koja NEMA MUDA. Skinuo me sa Kasiopejske liste jer sam rekao da neću imati budućnost diktiranu od viših bića. Možete li vjerovati tom tipu? I on bi trebao biti OPD kandidat? On je najuskumnija i cenzuri sklona osoba koju sam ikada sreo na nekom forumu. Laura; možeš li iskreno reći da li je on zaista suosjećajan i tip pun razumijevanja?? Kasiopejci mora da su stvarno ponosni na tebe, Ark. Izbacuješ ljude sa liste čak bez upozorenja. Tko te zaista smatra simpatičnim ili smatra da imaš pozitivan uticaj na nekoga? Svatko na [ime još jedne E-grupe] smatra da si totalni glupan. Da li shvataš da mi svatko sa tvoje liste šalje pisma govoreći mi da sam iznio velike teme i aktivnosti na tvojoj listi {forumu}. Jesi li toliki egomanijak da ne možeš trpiti nekog poticajnijeg od sebe na svom forumu? Znao sam da si gledao da me se riješiš, iako sam stvorio sve one poticajne konverzacije nedavno na tvom forumu. Stvarno se nadam da Laura počinje shvatati da si ti zla osoba. **PROBUDI SE: ON JE AGENT NAZADNIH.**

Mislim da će čitatelj sada biti u stanju proći kroz ovu poruku i odrediti koji {mentalni} sklopovi dominiraju.

Ova individua mi je prije nekog vremena počela privatno pisati, i provela sam mnoge sate strpljivo odgovarajući na njegova pitanja, koja su izgledala pošteno i iskreno. Bila sam ga upućivala na stranice na kojima su neka pitanja bila objašnjena, no on bi opet postavljao neka koja su već odgovorena na tim {web} stranicama. A većina njegovih pitanja bila je poprilično slična „izvrtajućem“ fenomenu koji smo vidjeli u prvom pismu ovdje reproduciranom, u kojem ona koja ga je pisala ili nije čitala riječi pažljivo, ili nije pažljivo uzela u obzir kontekst, ili jednostavno nije mogla primiti ono što je rečeno. Ono što je zrcalila nije bilo ono što je bila vidjela. I tako sam shvatila da je i on pojedinac koji je dosta zaglibio u drugom {mentalnom} sklopu, samo je njegova trauma morala biti ozbiljna. Htjela sam se osigurati da je on, kao i svatko drugi, imao šansu da radi sa ostalima da poništi to programiranje, obzirom da je pitao za pomoć, ili je tako izgledalo. I tako sam ga poslala na E-grupu tako da mogu ponovo nastaviti sa radom. Do tada sam mu bila dala nekoliko dana od mog vremena bez kraja na vidiku. Trebala sam doći do tih stavki sa kojima je imao posla, a jedini način da to napravim bio je nastaviti sa radom bez da me se ometa.

Jedini je problem bio, čim je dobio publiku, počelo se dešavati nešto čudno. Koristio je mnogo „pseudonima“ ili email adresa, i očito je bio aktivan na nekoliko drugih grupa jer su mnogi ljudi nalazili njegove postove tu i tamo i prosljeđivali ih meni. Stavljala sam ih sa strane i nastavljala sa poslom.

Konačno, kako će pokazati arhive Kasiopejske E-grupe, on je postao toliko ometalo da su nam tuceti ljudi pisali privatno tražeći da ga maknemo. I rezultat toga bilo je da smo shvatili da kako bi očuvali okoliš višeg nivoa mišljenja E-grupe, morat ćemo joj posvećivati više vremena i pažnje nego do tada.

Prirodno, najava da će se odtada podići nivo moderiranja rezultirala ke kuknjavom o „cenzuri“ i koji bi to bili naši „mračni motivi“. Nije tamo bilo namjere za cenzuru. Sve su teme i dalje bile otvorene za raspravu; radilo se samo da je cilj E-grupe bio od samog početka, da bude forum za pomaganje u zajedničkom razotkrivanju istine i programiranja i dijeljenje znanja i iskustava. A slobodna je volja onih koji su tamo bili, bila od najvećeg značaja.

Ali, mnogi od članova nisu mogli vidjeti da je ista ta emocionalna reakcija koju su imali bila njihovo emocionalno programiranje. Slobodna Volja znači Slobodnu Volju za SVIH, što često zahtijeva odbijanje nekoga koji želi ostale riješiti Slobodne Volje. U ovom slučaju, jedan ili dvoje pojedinaca željeli su i pokušali nametnuti njihovu Volju i misli svim ostalim članovima E-grupe. A kada je ta kontrola odbijena, oni su tada nas optužili za istu stvar koju su oni pokušali napraviti. I, prirodno, oni koi su najglasnije vikali, bili su povrijeđeni, i to je definitivno ispritskalo sve tipke koje pale Predatorov um.

A baš ono što želim da ljudi shvate je da SMO mi programirani, a jedna od najvećih kontrola nad našim životima i mislima, i naša vrlo sudba, su naši osjećaji! Kao što su Kasiopejci napomenuli:

Citat:

...Vibracioni frekvencijski nivo uključuje prirodu bivanja i osjećaja, ne inteligencije.

I onda u kasnijoj sesiji:

Citat:

P: Dakle, vi kažete da je put k prosvjećivanju znanje, a ne ljubav?

O: To je točno.

P: Da li je također istina da emocije mogu biti korištene da odvedu u krivo, da se izokrenu i generiraju isključivo tjelesno i lažno programiraju?

O: Emocije koje ograničavaju su smetnja za progres. Emocije su također neophodne da bi napravili progres u 3. denzitetu. One su prirodne. Kad počnete odstranjivati ograničavajuće emocije bazirane na pretpostavkama od emocija koje otvaraju nekog prema neograničenim mogućnostima, to znači da se pripremate za idući denzitet.

P: Što je s ljubavlju?

O: Što s njom?

P: Imamo mnoga učenja koja šire da je ljubav ključ, odgovor. Ona kažu da prosvjetljenje i znanje i što-sve-ne, može biti postignuto kroz ljubav.

O: Problem nije izraz "ljubav", već je problem interpretacija izraza. Oni na 3. denzitetu imaju tendenciju da strašno zbunjuju stvari. Poslije svega, oni zbune mnoge stvari kao što je ljubav. Kad stvarna definicija ljubavi kao što je vi znate, nije korektna. **To nije neophodno osjećaj koji bi netko mogao također interpretirati kao emociju, već je to, kao što smo vam prije već rekli, bit svjetla koja je znanje je ljubav, i to je bilo iskrivljeno kad je bilo rečeno da ljubav vodi u prosvjetljenje. Ljubav je Svjetlost je Znanje. Ljubav nema smisla kad se koriste uobičajene definicije u vašoj okolini. Da bi voljeli, vi morate znati. I da bi znali, morate imati svjetlo. I da bi imali svjetlo, morate voljeti. I da bi imali znanje, morate voljeti.**

Primijetite posebice ovu napomenu: **Emocije koje ograničavaju su smetnja za progres. Emocije su također neophodne da bi napravili progres u 3. denzitetu. One su prirodne. Kad počnete odstranjivati ograničavajuće emocije bazirane na pretpostavkama od emocija koje otvaraju**

nekog prema neograničenim mogućnostima, to znači da se pripremate za idući denzitet.

Potcrtala sam napomenu o prirodnoj neophodnosti osjećaja za napredak tako da oni koji teže da to ne vide neće biti u mogućnosti da to propuste. Nitko ne kaže da su osjećaji loši ili da ih mi ne bi trebali imati. One su PRIRODNE i NEOPHODNE. (samo da to još jednom ponovim.)

Ali, krucijalna točka je da osjećaji koji ograničavaju jesu smetnja za napredak. Razmislite o tome dugo i jako. Onda, razmislite o procesu odvajanja ograničavajućih emocija **temeljenih na pretpostavkama** od onih koje ograničavaju, i činjenici da to nekoga otvara prema **neograničenim mogućnostima**. Možda počnete nazirati svjetlucanje točke koju smo pokušali ostvariti kada smo reorganizirali E-grupu.

Isto tako, da bi svakog zadovoljili, stvorili smo CassChat grupu koje je potpuno nemoderirana, i koje je čak nisam ni član. To je bilo da se omogući svima koji „su našli jedan drugoga“ putem web stranice da ostanu u kontaktu i rade što žele, bilo da je to razmjena recepata ili posipanje smeća po Arku i Lauri. Postoje mnogi članovi E-grupe – zapravo većina – koji su postali vrlo vješti u uočavanju baš takvih stvari. Oni mogu, najvećim dijelom, hladno i objektivno pogledati u svoje vlastite Predatorske umove, svoje duše. No, čak i neki od njih – uključujući i mene! – jesu povremeno subjekti, izvjesnih „okidača“. A sljedeći je događaj zaista pritisnuo moj!

Stavka u zadnjem postu koja je privukla moj pogled bila je:

Citat:

Svatko na [ime još jedne E-grupe] smatra da si totalni glupan. Da li shvataš da mi svatko sa tvoje liste šalje pisma govoreći mi da sam iznio velike teme i aktivnosti na tvojoj listi {forumu}. Ako nisi primijetio, ploča ti je obično prilično mrtva kada ja ne postam.

Nisam imala pojma koja je to druga E-grupa bila. A tipka koja je bila pritisnuta bila je, naravno, napad na mog supruga. Čak i da je reakcija u meni bila blaga, jer sam naučila tolerirati jednu gotovo beskonačnu količinu zloupotreba, bila sam znatiželjna što je značila napomena „Svi na Mashtrioki misle da si totalni glupan.“ Tko su bili ti ljudi koji su smatrali da je moj suprug glupan??! Odlučila sam pogledati.

Ark nije smatrao da je to dobra ideja jer zna bolje od ostalih da ja još plačem. No, ja sam inzistirala. Sada sam velika djevojka i mogu to podnijeti! Samo daj! Poznate posljednje riječi.

Prijavili smo se na tu grupu i ja sam primjetila da je na glavnoj stranici bio citat iz Kasiopejskog materijala, i da je bio lijep. Čak iako nije bio naveden izvor, bilo je uredi. Moje općenito stajalište bilo je da dijelim materijal, pa nije bilo velikog iznenađenja. No onda sam počela čitati neke postove. I aktivirao mi se vrlo dubok i prvobitni {osnovni, primalni} program. Program zvan „izdaja.“

I bomba je eksplodirala.

Nakon čitanja nekoliko postova, nisam mogla više čitati. Pregledala sam listu imena i vidjela neke od svojih prijatelja. Nisam mogla a da ne mislim o tome da su oni bili učesnici u ogromnoj obmani i izdaji, pišući jednu stvar meni i Kasiopejskij E-grupi, a drugu stvar ovdje, učestvujući u meni jednom od najodvratnijih djela: izdaji i prevari. Esenciji OPS.

I, u jednom trenu sam željela da svi oni znaju da znam tko su bili i što su radili. Prosljedila sam jedan post koji je najviše otkrivao, na Kasiopejsku E-grupu. Znanje štiti, jel'? No bilo je to zapravo više manje kombinirana aktivacija prvog i drugog {mentalnog} sklopa u meni. Ne samo da sam se povlačila, nego sam se spremala „isprašiti“ prijetnju!

Ti su sklopovi bili „uključeni“ unutar mene. Jedina je stvar u tome što sam ZNALA što se događalo! Mogla sam osjetiti neuropeptide kako se gužvaju pri izlazima iz moždanih centara, naplavljuju moj sistem i vezuju se na receptore po čitavom tijelu. Svatko tko je ikada bio u mom položaju znati će o čemu pričam.

Razlika je: Ja ZNAM da je to KEMIJSKI. Ja znam da je to rezultat sklopovne aktivacije koja povezuje elemente sadašnjeg iskustva sa nečim duboko u prošlosti; dječjim odgovorima. Znam da je reakcija kodirana u mozgu, i da su kemikalije ispuštene prema {zbog} jednom jedinom okidaču.

Ako imate negativno iskustvo kao dijete u sobi koja je ofarbana u plavo, biti ćete programirani da negativno reagirate na plavo, i kadgod ste u plavoj sobi vaš će mozak ispuštati iste neuropeptide koji su bili otpušteni u vrijeme vašeg dječjeg doživljaja. Vi nećete znati ZAŠTO se osjećate „zastrašeno“ ili „panično“ ili „tužno“ ili makakogod da je negativno iskustvo bilo proizvedeno, i smatrati ćete da je to ima nešto sa bilo čime u toj sobi, ili netko s kim ste unutra u interakciji u tom trenutku, bez i da ste svjesni da je cijelo iskustvo potaknuto iz djetinjanskog doživljaja u plavoj sobi. Vaš će um tražiti da racionalizira taj osjećaj tako da okrivni sve i svakoga, jer će mu ideja da je za to kriva plava boja zvučati previše nelogično.

Naravno, možda izbjegavate plavo. Vi ga „ne volite“, ali zasigurno nećete priznati da ono kontrolira vaše osjećaje i doživljaje. To će biti racionalizirano sa „više mi se sviđa...“ Pa, postoje mnoge stvari u našim životima za koje mislimo da su one „mi“, a one to nisu. One su programi.

Pretpostavimo da imate vrlo pozitivno iskustvo kao malo dijete sa nekim tko nosu plavu bejzbol kapu. Kada ste odrasli, sretnete nekoga sa plavom bejzbol kapom. Naplavljeni ste sa istim neuropeptidima koji su bili ispušteni pri ugodnom doživljaju iz vašeg djetinjstva, a vi ste sigurni da vam se ta osoba jednostavno SVIĐA. Nije važno što se ispostavilo da je to najgori neprijatelj kojeg ste ikada imali. Dokle god nosi plavu bejzbol kapu pri objašnjavanju zašto vam je učinio pokvarene stvari, vjerovati ćete mu jer će vama teći isti neuropeptidi u odgovoru na plavu kapu, a vi ćete racionalizirati u vašem umu zašto bi trebali oprostiti i zaboraviti. Čak i ako ne nose tu kapu, činjenica da ste ih {prvi put} sreli kad su nosili kapu već je oblikovala „podudarni“ sklop originalnome... povećan i osnažen.

Ljudi se zaljubljuju i ulaze u brak sa najštetnijim ljudima iz tih razloga. Svaki puta kada se raspravljate sa njima, isti se signali šalju koji donose neuropeptide zadovoljstva a vaš um racionalizira opraštanje. Kako bi moglo biti loše, ako se osjećate dobro? Kako bi mogao/la lagati? Ja „osjećam“ takvu „ljubav“ i „istinu“ u njemu/njoj!?

Najinteresantnija stvar glede toga je da su neuropeptidni receptori pronađeni po cijelom tijelu; vi imate „cijelotjelesni“ osjećaj! Zapravo možete „osjetiti“ njegovo „naplavljivanje“ poput „gužve“ kroz vaš sistem! No, ja vam mogu garantirati da je kemijski. To nema nikakve veze sa višom emocijom. I naj definitivnije nema ništa sa objektivnom stvarnošću. Vaša utisnuća kreiraju vaše vrlo osobno subjektivno mišljenje {pogled} o svijetu i održava ga. A na ovaj način mi svi živimo u „željnom razmišljanju.“

Neuropeptidni receptori također su grupirani u stomaku u vrlo visokoj koncentraciji. Mi dobivamo „stomačne reakcije“ prema programima naštimanima u vremenu utisnuća iz djetinjstva. To nema nikakve veze sa okolnostima sadašnjeg trenutka. Ali ima sve sa „programom“ i odgovorom na neku „lopticu“ koja pali neuropeptide zadovoljstva ili traume. Receptori su također aranžirani u nakupine uzduž kičme i mogu biti osjećani kao „podizanje kundalinja“ sa prikladnim „lopticama“ koje mogu ili ne moraju biti iz benignih izvora. To također može biti i STVARAN inicijacijski moment, no u tom slučaju, aktiviran je iz različitog centra i sa drugim kemikalijama.

Najvoljeniji i idealniji supružnik, u smislu uma i duše, biti će odbačen ako nos ili uši ili kosa ili odjeća, ili neki drugi vid koji je bio utisnut pripada nekome tko vas je kao dijete povrijedio.

I, dok ne pročitate studije o tome koliko su moćne te kemikalije, i kako nas snažno kontroliraju, jednostavno nemate ideje sa čim ste suočeni. Racionalizirati ćete dokle god krave ne dođu kući, a to je „stvarno moje više razumijevanje“ ili „to je uzaista ljubav, a ovo je iznimka od pravila“ ili „u dodiru sam sa svojim višim umom“ i sve to pred licem dokaza koji se opetovano ponavlja.

I to je ponašanje, naravno, pojačano našim kulturnim programiranjem, religioznim programiranjem, i svim lažima i poluistinama isporučenim nam skupa sa bolnim ili ugodnim iskustvima koja proizvode neuropeptide tijekom faze u našim životima kada su ti sklopovi položeni u naš mozak. Ići protiv vašeg osobnog programiranja, napraviti suprotno jer ste istinski ocijenili objektivnost dokaza, jest upravo kao prolaziti kroz prekid uzimanja droga. I kroz agonije prekida, pojedinac će učiniti gotovo sve da se domogne neuropeptidnog „fiksa“ koji mu je potreban. To je razlog zašto se toliko mnogo ljudi vraćaju natrag, opet i opet, partneru koji ih iskorištava. Osoba ima neka svojstva koja okidaju neuropeptidne veze u centrima zadovoljstva mozga i tijela!

Učinjeni smo ovisnicima unutar vlastite kože.

A ja SAM ZNALA što se događalo.

I tako, naravno, jednom kad sam shvatila da su oni čiji su programi bili „šutnuti“, zapravo uvlačili mene i ostale u „crnu rupu“ izobličениh emocija, također sam znala i da je jedina stvar koja se treba napraviti kada se shvati da emocije vladaju mišljenjem – **napraviti baš suprotno od onoga što se želi učiniti**. Idite protiv programa! Htjela sam upuzati u rupu i nikad više ne izaći van. I nisam mogla vjerovati da ljudi mogu nešto tako kompletno pogrešno shvatiti i biti tako okrutni.

I to je bio program – MOJ program: moj prvi {mentalni} sklop treba se povući u sigurnost i udobnost. Oni nisu bili okrutni, bili su samo programirani. Moji osjećaji povrednosti i izdaje učinili su da želim samo sve zaustaviti, pritisnuti prekidač na 35-ogodišnji rad. Radila sam prosudbu. Predator je „tumpnuo“ u stomačne neuropeptidne receptore poput grumena hladnog olova. Napisala sam post nekim svojim prijateljima, koji su do tada bili također nekako sumnjivi (!):

Citat:

Nakon pogleda na neke od njih – dovoljnog da izgubim apetit za večeru – stvaran i nadmoćan osjećaj izolacije me preplavio. Shvatila sam zašto ljudi koji – zbog makojeg razloga – postanu „javno vlasništvo“, imaju tenziju da se potpuno izoliraju.

Prirodno, kada sam započela web stranicu, bio je to jednostavno rad iz ljubavi – ono što sam imala za dati. A E-grupa je bila mjesto za sve one koji hodaju ranjeni koji su mi pisali i

tražili pomoć i oslobađanje od njihovih osjećaja izolacije. Svi na ovoj listi došli su iz te vrste. Ja sam naivno mislila da mogu samo pisati i sve dati, a oni koji nađu nešto tamo, uzeti će što im se sviđalo i biti učtivi, a oni kojima se to ne sviđa, prigovarati će sa istom učtivošću.

Borila sam se dnevno da bih odgovarala na pitanja stotina i stotina – zapravo se pretvaralo u hiljade – ljudi. Ne zato što mislim da imam odgovore, nego zbog toga što sam zasigurno našla neke stvari koje izgleda rade univerzalno kada se upotrijebe, a nitko drugi izgleda ne radi puno na rastavljanju sata na dijelove da vidi kako funkcionira. Ja radim ponekad 10 do 16 sati na dan trudeći se da idem ukorak sa svime. {i ja isto – p.p.} I zbog čega? {i ja se to pitam – p.p.} Zbog sranja takve vrste? I čak i od ljudi koji se prave da su mi prijatelji ili barem se pretvaraju da su nešto drugo od onoga što su na grupi?

Mislim da je moja naivna ideja da su ljudi mogli zapravo početi iskrsavati iz svoje programiranosti i djelovati unisono, sa idejom da jedni drugima daju slobodno, otvoreno i pošteno – upravo umrla. Ne vidim smisao u daljnjem pisanju. Ni u nastavljanju E-grupa. Niti u ičemu sada. I ne mislim da će tapšanje po glavi i „dobra Laura! Dobar psić! Pomogao si miiii!“ napraviti razliku. Iskreno, ne mislim da mogu više ikome vjerovati.

Naravno, gledajući u sekvence događaja, jasno je da je to stanje ZAMKA! Ista činjenica da aktivni princip u funkciji u događajima jest ista stvar koju sam namjeravala razotkriti, da je bila namještena „na vrijeme“ za jednu osobu da okine osjećaje u drugoj; osjećaji druge osobe bili su aktivirani i ona je eksplodirala poput ručne bombe; a ja sam tada „namamljena“ u čitanje napomena napravljenih u jednoj ranijoj točki vremena, koje su aktivirale bombu u mojoj psihologiji, a to sve nije moglo biti lukavije dizajnirano.

Trebalo mi je nekoliko sati da zagospodarim osjećajima, a moj suprug Ark savjetovao me da ništa ne poduzimam dok ne dođem u „hladnije“ stanje. Dobra je stvar da je to napravio, jer inače danas ne bi bilo Kasiopejske web stranice ili E-grupe! Isključila sam kompjuter i počela čitati knjigu. Zelator. Baš na vrhu gomile.

Do sljedećeg jutra odlučila sam da nastavim pisanje jer sam shvatila da je zaustavljanje Val serije bio veliki projekt Kontrolnog Sistema otkako je počela. Nažalost, moj kompjuter se nije mogao pokrenuti {uključiti}.

To i nije iznenađenje. Skurila sam i veće kompjutere sa manje energije nego što sam ovoga!

Bez ulaženja u sve tehničke detalje, dostatno je reći da, nakon dva dana dijagnostike, smatrano je da je najbolje rješenje novi kompjuter. Kompjuter je kupljen i trebalo je još dva dana za povratak i prijenos svih mojih fajlova i instaliranje svih mojih programa. Sve skupa četiri dana u kojima sam pročitala Zelator, napravila što sam mogla sa Arkovog kompjutera, pozabavila se djecom i kućom.

A to me dovodi do same knjige.

Prijevod - EQ@2009